

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:

Égész évre . . . 8 kor. | Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre . . . . 4 kor. | Egyes szám 90 Allér.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MACZKY EMIL.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

DLUHOPOLSKY BERTALAN

▲ lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők

A jegyző közjogi állása.*

Irta: Dr. KAMPIS JANOS.

Érezték ezt már a XIX. század legelején is egyes vármegyék, melyek szükségesnek látták ehhez képest a községi jegyzők feladatkörét szabályrendelileg részletesen megállapítani. De különösen érezte ezt az újabb törvényhozás, a mely a mellett, hogy a bírót a régi községi önkormányzat jelképeül meghagyta a község élén, egyúttal a jegyzői állás fokozatos fejlesztéséről is gondoskodott. Szabályozta a fentebb idézett törvényekben a jegyzők javadalmazásának kérdését. Továbbá előbb a köztisztviselők minősítéséről szóló 1883: I. t.-c. 6 §-ában, majd a községi közigazgatási tanfolyamokról szóló 1900: XX. t.-c.-ben a jegyzői állást mind magasabb és magasabb elméleti képzettséghez kötötte s ekként a jegyzőt értelmileg is magasban a bíró fölé emelte. Legújabbban pedig az 1901: XX. t.-c. 32 §-a alapján kibocsátott Községi Ügyviteli Szabályzat a bírót valóságban a jegyző gyám-sága alá helyezte, midőn egyebek közt a 78. §-ában kimondta, hogy a jegyző a képviselőtestületi gyűléseken az elnöklő bírót teendői-

ben támogatni és neki tanácsokkal szolgálni köteles.

A törvényhozás és a kormány ily értelmű rendelkezései folytán a bíró ma már csak névleg áll a község élén, a községi közigazgatást tényleg a jegyző vezeti.

A jegyzőnek s a föléje rendelt, de tényleg mégis gyám-sága alá helyezett bírónak egymáshoz való viszonya szembetűnőleg visszas, minek következményei külsőleg is jelentkeznek. Természetesen senki sem érzi annyira e viszony visszasságát, mint maguk a jegyzők, akik e félszeg helyzet megváltoztatását állandóan és mind nyomtatékosabban sürgetik.

E kérdést, melynek megoldását legutóbb a jegyzők országos egy-letének 1903. évi szeptember 30-án tartott közgyűlése újból szorgalmazta, a magam részéről szintén olyannak tartom, melynek rendezésével a törvényhozásnak a szerve községi reform alkalmával foglalkoznia kell. Hogy e kérdés megoldását még sem kötöttem össze a mostani törvényjavaslat tárgyával, annak indoka kizárólag az, hogy a községi jegyzők javadalmazásának javítását a sürgős kérdések között is a legsürgősebbnek találtam és nem tartot-

tam ezt addig elhalaszthatónak, a mig a községi közigazgatás szervezeti reformjáról (avagy csak az 1886: XXII. t.-c. novelláris módosításáról is) kész törvényjavaslat állhatnék a törvényhozás elé.

Ennél világosabb jelét annak, hogy a kérdés teljesen megérett, igazán nem lehet kívánni.

Ha az egyesület működésének célját úgy fogjuk fel (a mint más-ként nem is lehet), hogy a közi-gazgatás és a jegyzői kar érdekeit érintő kérdéseit fölvesse, mevitassa, az illetékes tényezők tudomására juttassa s kivívja, hogy igazságukat belássák, a hozzájuk kapcsolt követelményeket elismer-jék, megvalósításukhoz komoly elhatározással hozzáállásnak: akkor a jegyző közjogi állása kérdésében megvan a legnagyobb eredmény, mely egyáltalában várható volt.

Olvassa el bárki a miniszter nyilatkozatát: nem tagadhatja, hogy a kérdést illetékes helyen a legtökéletesebb mértékben értik, tudják, hol a baj, azzal is tisztában vannak, hogy mit kell tenni, de el is vannak rá határozva, hogy a megoldást keresztülviszik a legrövidebb idő alatt, még pedig minden hátsó gondolat nélkül.

HEVES ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA

A majális-ról.

Mottó:

„Im nyitva a pálya, ki helyét megállja,
Vitézi voltának jutalmát találja.”

Nem tudom hol olvastam, hanem önkéntelenül is fentírt mottó jutott eszembe, — mikor a hevesi műkedvelő ifjak majálisi meghívóját kaptam. — Ime tehát a Karnevál ő fensége által Hevesen nyitott — és e télen csödbe jutott „Mulatsághoz” címzett üzlet lábra állott a rügyfakadás hónapjában s olyan reménységgel kezdi új pályafutását, hogy jótékony célra áldozza mindjárt az első bevételt.

Május! — mennyi minden van kifejezve ez egyetlen szóban; — valahányszor

megérkezik, vágyak, — sejtelmes szindus vágyak keletkeznek az ember szívében; — Május! — mondták a fiatalok — s tarka himes álmok szállották meg lelkeiket, álmok a szórakozásról, mulatásról és arról, hogy műkedvelő társaságot alapítanak.

E sorok írójára villanyütés gyanánt hatott a meghívó; — az a bizonyos nagy kő, mely a szívetet nyomni szokta mult-jához híven az én szívemről is leesett. — Hát Hevesen ifjak is vannak a kik a „müt” kedvelik — ez lehetetlen, hiszen a farsangon csak életjelt adtak volna magukról! Az első pillanatban azt hittem, hogy valami pajkos ember tréfából nyomatta a meghívót, hogy aztán jót nevéssen azokon a kik mint ilyenkor illik, kivasalva és kiköfelve megjelennek az olvasókör kertjében. Azon-

ban Fabó bátyánk a hevesi viszonyok alapos ismerője a kétségek közt hánykódó lelkületemet megnyugtatta mondván, hogy itt ilyen vicceket nem esinálnak, hanem a mi a meghívóban áll — szent igaz azon kis helyesbitéssel, hogy nem nyári, hanem tavaszi tánemulatság lesz. És lett.

Én nem vagyok senkinek ellensége, nem szeretek szívfájdalmakat okozni, azonban a történeti hűség kedvéért kötelességem kijelenteni, — hogy sajnálhatja a ki ott nem volt, mert Hevesen sohase láttam még, hogy oly kapóság lettek volna a leányok a mulatságban. Igaz, hogy nem is voltam (hevesi mulatságon.) Minden leánynak egész udvara volt s az egyes táncokra negyed órával előbb elő-jegyzést kellett tenni, mert akik ezt el-

A világhírű

Mauthner féle vetemény, virág és takarmány répa
magvak

ABONYI JÓZSEF nagykereskedésében HEVESÉN kaphatók.

Az a gyorsaság, melylyel gróf Tisza István miniszterelnök és belügyminiszter az első lépést megtette és az a lázas munka, mely a belügyminiszteriumban megállás nélkül tovább folyik, a kételkedőbb lelkeket is megnyugtathatja az iránt, hogy az ügy már rövid idő múlva dülőre jut s ezzel az a kérdés, mely már annyi keserűséget okozott, mindnyájunk öröme, az egyetlen helyes irányban végleges elintéztést nyer.

*Megjelent a „Községi Közlöny” 1904. 14-iki számában.

H I R E K.

— **Majális.** Az 1903 május 23-án a műkedvelő ifjak által a polgári olvasókör helyiségeiben tartott tavaszi mulatságon jelen volt asszonyok és leányok névsora:

Schvarcz Béláné, Adler Józsefné, Besenyey Jánosné, Ibi Lajosné, Kovács Istvánné, Horváth Miklósné, Krets Simonné, Guba Andrásné, Mezei Szabó Sándorné, Popovics Lajosné, Blumenthal Sándorné, Gruber Alajosné, Nyitray Józsefné, özv. Makkai Zsigmondné, Besenyey Ferenczné.

Lányok: Adler Juliska, Besenyey Mariska és Etelka, Besenyey Etelka, Gruber Olga, Ilonka, Guba Erzsike, Horváth Piroska, Ibi Mariska, Krets Rezsike és Piroska, Kirják Róza, Makkai Jolánka, Nyitrai Mariska, Pászti Mariska.

A hevesi műkedvelő ifjak által alkítandó műkedvelő társaság alapja javára f. hó 23-án rendezett tavaszi mulatságon felülfizetni szivesek voltak:

Lipovitzky Pál, Mlinkó Miklós 3—3 kor. Brünauer Emil, dr. Szöke Ernő 2—2 kor. Balogh Béla, Einhard István, Biró János, Laki István, Besenyey Lajos, Braun Andor, Braun Rezső, Popovics Lajos, Kaszab Imre, Dluhopolszky Bertalan 1—1 kor. Reinhard Emil, Polacsek Béla, Mezei András 40—40 fill. Pászti János 20 fill.

— **Öngyilkos.** Kovács Rudolf, hevesi lakos, kovács-iparos, aki köztisztviselőként állott, e hó pünkösd napján agyonlőtte magát. Hozzá tartozói semmit sem sejtettek tervéről. Előző napokban vásárolt egy forgópisztolyt, de ez családja körében semmi aggodalomra nem adott okot. Pünkösd napján a kertjében próbálgatta: jól hord-e? S midőn meggyőződött, hogy jól hord —: halántékán lötte magát és néhány perc

múlva meghalt. Tettének okát családi pörpatvar idézte volna elő, amint mondják.

— **Tűz.** Városunkat, már jó néhány éve megkímélte a tűz áldozataitól. Ugylátszik most ki akarja pótolni a pusztító elem mulasztásait, mert már az idén negyedik eset városunkban. Szatló Ferenc szalmája gyuladt ki és ezer szerencse, hogy a tűz nagyobb arányokat nem öltött. Ugy látszik az emberek tanultak a multi tűz-eset alkalmából, mert komolyan és erélyesen hozzáálltak az oltáshoz. Így menekedett meg a város a nagyobb veszedelemtől, melynek igen könnyen áldozata lehetett volna, mert nem csak a szél fújt erősen, hanem a házak is sűrűn sorakoztak egymás mellett. Mind a két tényező csak a tűz terjedésének az elősegítője. Hála Isten! hogy városunk kikerülte a nagyobb katasztrófát.

— **Az „Oprezó” gyerek.** Hatvanban történt, hogy Faragó Sándort édes anyja a tejjel a piacra küldte, hogy azt adja el. El is adta, de a pénzzel leült az utca-gyerekekkel „Oprezni” és a tejárát szépen eloprezta. E miatt nem mert hazamenni s még mai napig sem akadtak reá.

— **Megégett császár.** Vona János 75 éves gazdasági császár már hetek óta betegeskedett és ennek folytán családjához sem jöhetett be a városba hanem a határban levő szalma kunyhóban éldegélt. Az ételt minden délbe leánya vitte ki neki. Így esütörtökön délből is, meglátogatta az öreget. Az öreg Vona kérte leányát, hogy takargassa be mielőtt elmegy mert fázik. Kívánságát mely az utolsó volt teljesítette is Délután a határban dolgozó emberek a kunyhóból jövő nagy füstöt látva oda futottak, de már Vonának csak szén né vált holttestére akadtak. A megejtett vizsgálat véletlen szerencsétlenséget állapított meg, mert az öreg szenvedélyes pipázó volt.

— **A harapó katona.** Tiszafüreden, a legények egy kis parázs verekedést rendeztek. Belekeveredett a harcba az ott állomásozó mentelep szakaszvezetője is. Elfeledve-e, hogy a katonának karddal kell harcolni, vagy nem volt nála a kardja, — elég az hozzá, hogy a fogát használta védő eszközül. Egyik ellenfelének jobbkeztét úgy összeharapdálta, hogy Egerbe szállították az irgalmasok kórházába, hol valószínűleg amputálni fogják a karját.

— **Divat.** A Chic Parisien 69-ik száma most jelent meg, ezen dús tartalmú divatlap most is a legelőkelőbbet mutatja a tavaszi idényből, kiemelendő számos minta látogató, sőtány, valamint félangol kimenő ruhák. Előfizetők ezen számmal kapják mellékletül a művészies kivitelű csoport

mulasztották — bizony azok csak nézték, hogy a többi hogyan mulat.

Én is mint a ki a szerények válfajához szeretem magam sorolni kimaradtam a csárdásból. Oh ti boldogok a kik táncoltátok a csárdást, tudjátok-e mint jelent az a csárdás táncot néz ni? Mit tehettem, hogy mégis el ne unjam magam:

Mig a széken ültem s táncosnőre vártam;
Gondolatban Valakivel én is csárdást jártam.

Hát utóvégre ez is mulatás, de mégis csak jobb ha tánc közben a lába jár az embernek, mintha az esze ugrál.

De hova is csapongok, — már egészen fejig benne vagyok a táncba, pedig el sem mondtam, hogy hogyan kezdtek.

Mikor sötétedni kezdett, — az olvasókör udvara úgy nézett ki mint egy tündérváros messziről. Színes lampionok és olajlámpák — illetőleg az olajlámpák szintelenek voltak — ringatóztak a levegőben pazar fényt szórva az akkor még üres táncköröndre.

Azonban a fekete gyerekek fővajdája jó Lojzi primás rázendítette hogy:

„Lányok, lányok, lányok a faluba.”

és olyan szép csalogatóan huzta bandájával együtt, — mikép mihamarabb felváltak a leányok is, — hogy a már-már kétségbeesett táncolni vágyó ifjakat megvigasztalják.

Lett aztán a szabadban tánc, még a hirtelen megeredt eső sem moshatta el, — folytatása következett az olvasókör termében vigan, tüzesen késő hajnalig.

Nem dicsérem meg a rendezőket sablonszerűen, csak kérem őket, — hogy igyekezzenek mielőbb a folytatáson, hogy azok is mulathassanak, — a kik most bármi okból el nem jöhettek.

Mint jellemző kritikát ideiglatom végül azt a két sort, a mit egy jelen volt rimfáragótól röptében jegyeztem fel:

„Az igaz hogy kevesen,
De — jól mulattunk Hevesen.”

BOB.

Salon tablót, mely kiadóhivatalunkban megtekinthető.

— **A Magyar Festőművészet Albuma.** A magyar könyvkiadványok terén feltűnést keltő díszművel fog a Pesti Napló olvasóinak karácsonyi ajándékul kedveskedni. Címe: A Magyar Festőművészet Albuma, és gyönyörű foglalatra lesz a magyar festőművészet remekeinek, Kupeczkytól és Mányokitól kezdve a jelenkorig, mikor Munkácsy Mihály, Székely Bertalan, Lotz Károly, Benecur Gyula és Zichy Mihály vezetésével, hatalmas gárda szolgálja a magyar festőművészetet. A magyar irodalomban nem jelent még meg ehhez hasonló nagy koncepciójú díszmű. Ötven nagyszabású magyar festmény fogja e díszmunkát ékesíteni, művészi reprodukciókban. E gyönyörű könyvet karácsonyi ajándékul megkapja a „Pesti Napló” minden állandó előfizetője és díjtalanul megkapja mindama új előfizetője, aki egész éven át fél vagy negyedévenként vagy havonként, de megszakítás nélkül fizet elő a „Pesti Napló”-ra. A „Pesti Napló” előfizetési ára: egy évre 28 kor. Szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VI., Andrássy-út 27.

— **Felhívjuk** lapunk t. olvasóinak becses figyelmét a Magyar Országos Központi Takarékpénztár mai számunkban közzé tett hirdetésére.

C S A R N O K.

A kegyelmes ur barátja.

Az utolsó mulatság járta a farsangon a selestyei kastélyban. A hatalmas ősi termekben, a szó szoros értelmében ott tolongott hét vármegye minden valamire való népsége. Kivetni való nem is volt belőle csak egy, valami Éles nevű ur, a kinek őseit még nem igen vették szerbeszámba. De hát éppen Bonza Ákos az államtitkár, a ki véletlenül most otthon időzik, ajánlotta az öreg Selestyei figyelmébe s az öreg akár hogy fintorgatta az orrát a nyulborszagtól, nem térhetett ki az államtitkár kérése elől, mikor éppen arra irányult minden igyekezete, hogy kedveséggel, szivességekkel halmozza.

A társaságot nem igen feszélyezte Éles ur, sőt a megye ifju gavallérai közül nagyon sokan már szoros barátságban is állottak vele, A legelőkelőbb kötelek Bonza Ákost fűzte Éles Dezsőhöz és ezekről a kötelekekről pontos könyvet vezettek a pesti és vidéki bankokban.

Talán ha Selestyei Boldizsár mindezt ilyen világosan tudja, nemesak Éles ur, de maga a kitűnő államférfiu sem kapta volna meg a meghívóját. Nem is az adósságok miatt. Adósságot csinálni, tönkre menni, uri dolog. Oh ilyesmin Selestyei dehogyan is botránkozik meg. A bankadósságon sem, mert az már mindegy, a bankba vagy a zsidónál csinálja az adósságot az ember, hanem igenis azon, hogy Bonza Ákos szavának hitelére egy meggazdagodott zsidó ember fiát kell előrán-tani, no az rettenetes.

De hát az öreg mindeztől nem tudott semmit s boldogan látta leánya oldalán a kopaszodásnak induló államtitkár fejét felfel bukkanni. Csak az bosszantotta, hogy Éles ur folyton az ő Blankáját környékezi, sőt mintha az a tudatlan liba gyakrabban tekintgetne Élesre, mint a jeles diplomata. Talán éppen azért olyan kedvetlen, mintha nem is itt járna a gondolata. néha úgy elrévedezik.

— Ez így nem jól van — gondolja Selestyei s igyekszik szerét ejteni, hogy leányát kioktassa.

— Légy figyelmesebb édes kis bogaram — biztatja Selestyei a lányát.

— Én apa?

— Természetes, Bonza nagy ember s micsoda kitüntetés az, hogy veled foglalkozik.

— Bonza?

Az a gyorsaság, melylyel gróf Tisza István miniszterelnök és belügyminiszter az első lépést megtette és az a lázas munka, mely a belügyminiszteriumban megállás nélkül tovább folyik, a kételkedőbb lelkeket is megnyugtathatja az iránt, hogy az ügy már rövid idő múlva dűlőre jut s ezzel az a kérdés, mely már annyi keserűséget okozott, mindnyájunk öröme, az egyetlen helyes irányban végleges elintézését nyer.

*Megjelent a „Községi Közlöny” 1904. 14-iki számában.

H I R E K.

— **Majális.** Az 1903 május 23-án a műkedvelő ifjak által a polgári olvasókör helyiségeiben tartott tavaszi mulatságon jelen volt asszonyok és leányok névsora:

Schvarcz Béláné, Adler Józsefné, Besenyei Jánosné, Ibi Lajosné, Kovács Istvánné, Horváth Miklósné, Krets Simonné, Guba Andrásné, Mezei Szabó Sándorné, Popovics Lajosné, Blumenthal Sándorné, Gruber Alajosné, Nyitray Józsefné, özv. Makkai Zsigmondné, Besenyei Ferenczné.

Lányok: Adler Juliska, Besenyei Mariska és Etelka, Besenyei Etelka, Gruber Olga, Ilonka, Guba Erzsike, Horváth Piroška, Ibi Mariska, Krets Rezsinke és Piroška, Kirják Róza, Makkai Jolánka, Nyitrai Mariska, Pászthi Mariska.

A hevesi műkedvelő ifjak által alkítandó műkedvelő társaság alapja javára f. hó 28-án rendezett tavaszi mulatságon felülfizetni szivesek voltak:

Lipovnitzy Pál, Mlinkó Miklós 3—3 kor. Brünauer Emil, dr. Szőke Ernő 2—2 kor. Balogh Béla, Einhorn István, Bíró János, Laki István, Besenyei Lajos, Braun Andor, Braun Rezső, Popovics Lajos, Kaszab Imre, Dluhopolszky Bertalan 1—1 kor. Reinhard Emil, Polacsek Béla, Mezei András 40—40 fill. Pászthi János 20 fill.

— **Öngyilkos.** Kovács Rudolf, hevesi lakos, kovács-iparos, aki köztisztelőben állott, e hó pünkösdi napján agyonlőtte magát. Hozzá tartozói semmit sem sejtettek tervéről. Előző napokban vásárolt egy forgópisztolyt, de ez családja körében semmi aggodalomra nem adott okot. Pünkösdi napján a kertjében próbálgatta: jól hord-e? S midőn meggyőződött, hogy jól hord — halántékán lőtte magát és néhány perc

múlva meghalt. Tettéknek okát családi pörpatvar idézte volna elő, amint mondják.

— **Tűz.** Városunkat, már jó néhány éve megkímélte a tűz áldozataitól. Ugy látszik most ki akarja pótolni a pusztító elem mulasztásait, mert már az idén negyedik eset városunkban. Szatló Ferenc szalmája gyuladt ki és ezer szerencse, hogy a tűz nagyobb arányokat nem öltött. Ugy látszik az emberek tanultak a multi tűz-eset alkalmából, mert komolyan és erőlyesen hozzá láttak az oltáshoz. Így menekedett meg a város a nagyobb veszedelemtől, melynek igen könnyen áldozata lehetett volna, mert nem csak a szél fujt erősen, hanem a házak is sűrűn sorakoztak egymás mellett. Mind a két tényező csak a tűz terjedésének az elősegítője. Hála Isten! hogy városunk kikerülte a nagyobb katasztrófát.

— **Az „Opreszó” gyerek.** Hatvanban történt, hogy Faragó Sándort édes anyja a tejjel a piacra küldte, hogy azt adja el. El is adta, de a pénzzel leült az utca-gyerekekkel „Opreszni” és a tejárát szépen eloprezta. E miatt nem mert hazamenni s még mai napig sem akadtak reá.

— **Megégett csősz.** Vona János 75 éves gazdasági csősz már hetek óta betegeskedett és ennek folytán családjához sem jöhetett be a városba hanem a határban levő szalma kunyhóban éldegélt. Az élt minden délbe leánya vitte ki neki. Így esütörtökön délben is, meglátogatta az öreg. Az öreg Vona kérte leányát, hogy takargassa be mielőtt elmegy mert fázik. Kívánságát mely az utolsó volt teljesítette is Délután a határban dolgozó emberek a kunyhóból jövő nagy füstöt látva oda futottak, de már Vonának csak szénné vált holttestére akadtak. A megegett vizsgálat véletlen szerencsétlenséget állapított meg, mert az öreg szenvedélyes pipázó volt.

— **A harapó katona.** Tiszafüreden, a legények egy kis parázs verekedést rendeztek. Belekeveredett a harcba az ott állomásozó méntelep szakaszvezetője is. Elfeledve-e, hogy a katonának karddal kell harcolni, vagy nem volt nála a kardja, — elég az hozzá, hogy a fogát használta védő eszközül. Egyik ellenfelének jobbkezeit úgy összeharapdálta, hogy Egorbe szállították az irgalmasok kórházába, hol valószínűleg amputálni fogják a karját.

— **Divat.** A Chic Parisien 69-ik száma most jelent meg, ezen dús tartalmu divatlap most is a legelőkelőbbet mutatja a tavaszi idényből, kiemelendő számos minta látogató, sőtány, valamint félangol kimenő ruhák. Előfizetők ezen számmal kapják mellékelül a művészies kivitelű csoport

Salon tablót, mely kiadóhivatalunkban megtekinthető.

— **A Magyar Festőművészet Albuma.** A magyar könyvkiadványok terén feltűnést keltő diszmuvel fog a Pesti Napló olvasóinak karácsonyi ajándéku kedveskedni. Címe: A Magyar Festőművészet Albuma, és gyönyörű foglalatja lesz a magyar festőművészet remekeinek, Kupeczkytól és Mányokitól kezdve a jelenkorig, mikor Munkácsy Mihály, Székely Bertalan, Lotz Károly, Benczur Gyula és Zichy Mihály vezetésével, hatalmas gárda szolgálja a magyar festőművészetet. A magyar irodalomban nem jelent még meg ehhez hasonló nagy koncepcziójú diszmu. Ötven nagyszabású magyar festmény fogja e diszmu munkát ékesíteni, művészi reprodukciókban. E gyönyörű könyvet karácsonyi ajándéku megkapja a „Pesti Napló” minden állandó előfizetője és díjtalanul megkapja mindama új előfizetője, aki egész éven át fél vagy negyedévenként vagy havonként, de megszakítás nélkül fizet elő a „Pesti Napló”-ra. A „Pesti Napló” előfizetési ára: egy évre 28 kor. Szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VI., Andrássy-út 27.

— **Felhívjuk** lapunk t. olvasóinak becses figyelmét a Magyar Országos Központi Takarékpénztár mai számunkban közzé tett hirdetésére.

C S A R N O K.

A kegyelmes ur barátja.

Az utolsó mulatság járta a farsangon a selestyei kastélyban. A hatalmas ősi termekben, a szó szoros értelmében ott tolongott hét vármegye minden valamire való népsége. Kivetni való nem is volt belőle csak egy, valami Éles nevű ur, a kinek őseit még nem igen vették szerbesszámba. De hát éppen Bonza Akos az államtitkár, a ki véletlenül most otthon időzik, ajánlotta az öreg Selestyei figyelmébe s az öreg akár hogy fintorgatta az orrát a nyulbörzsagtől, nem térhetett ki az államtitkár kérése elől, mikor éppen arra irányult minden igyekezete, hogy kedveséggel, szivességekkel halmozza.

A társaságot nem igen feszélyezte Éles ur, sőt a megye ifju gavallérai közül nagyon sokan már szoros barátságban is állottak vele. A legelőphetetlenebb kötelek Bonza Akost füzte Éles Dezsőhöz és ezekről a kötelekekről pontos könyvet vezettek a pesti és vidéki bankokban.

Talán ha Selestyei Boldizsár mindezt ilyen világosan tudja, nemcsak Éles ur, de maga a kitűnő államférfiu sem kapta volna meg a meghívóját. Nem is az adósságok miatt. Adósságot csinálni, tönkre menni, uri dolog. Oh ilyesmin Selestyei dehogya is botránkozik meg. A bankadósságon sem, mert az már mindegy, a bankba vagy a zsidónál csinálja az adósságot az ember, hanem igenis azon, hogy Bonza Akos szavának hitelére egy meggazdagodott zsidó ember fiát kell előrántani, no az rettenetes.

De hát az öreg minderről nem tudott semmit s boldogan látta leánya oldalán a kopaszodásnak induló államtitkár fejét felfel bukkanni. Csak az bosszantotta, hogy Éles ur folyton az ő Blankáját környékezi, sőt mintha az a tudatlan liba gyakrabban tekintgetne Élesre, mint a jeles diplomátára. Talán éppen azért olyan kedvetlen, mintha nem is itt járna a gondolata, néha ugy elrövedezik.

— Ez így nem jól van — gondolja Selestyei s igyekszik szerét ejteni, hogy leányát kioktassa.

— Légy figyelmesebb édes kis bogaram — biztatja Selestyei a lányát.

— Én apa?

— Természetes, Bonza nagy ember s micsoda kitüntetés az, hogy veled foglalkozik.

— Bonza?

mulasztották — bizony azok csak nézték, hogy a többi hogyan mulat.

Én is mint a ki a szerények vállfájához szeretem magam sorolni kimaradtam a csárdásból. Oh ti boldogok a kik táncolatok a csárdást, tudjátok-e mint jelent az a csárdás táncot n é z n i? Mit tehettem, hogy mégis el ne unjam magam:

Mig a széken ültem s táncosnőre vártam;
Gondolatban Valakivel én is csárdást jártam.

Hát utóvégre ez is mulatás, de mégis csak jobb ha tánc közben a lába jár az embernek, mintha az esze ugrál.

De hova is csapongok, — már egészen fejig benne vagyok a táncba, pedig el sem mondtam, hogy hogyan kezdtük.

Mikor sötétedni kezdett, — az olvasókör udvara ugy nézett ki mint egy tündérváros messziről. Szines lampionok és olajlámpák — illetőleg az olajlámpák szintelenek voltak — ringatóztak a levegőben pazar fényt szórva az akkor még üres táncköröndre.

Azonban a fekete gyerekek fővajdája jó Lojzi primás rázendítette hogy:

„Lányok, lányok, lányok a faluba.”

és olyan szép csalogatóan huzta bandájával együtt, — mikép mihamarabb felvonnultak a leányok is, — hogy a már-már kétségbeesett táncolni vágyó ifjakat megvigasztalják.

Lett aztán a szabadban tánc, még a hirtelen megeredt eső sem moshatta el, — folytatása következett az olvasókör termében vigan, tüzesen késő hajnalig.

Nem dicsérem meg a rendezőket sablonszerűen, csak kérem őket, — hogy igyekezzenek mielőbb a folytatáson, hogy azok is mulathassanak, — a kik most bármi okból el nem jöhettek.

Mint jellemző kritikát ideiglatom végül azt a két sort, a mit egy jelenvolt rimfáragótól röptében jegyeztem fel:

„Az igaz hogy kevesen,
De — jól mulattunk Hevesen.”

BOB.

— Persze, persze. Ha anyukád élne, lásd ő jobban megtudná ezt magyarázni, hogy .. no. Igen, igen: nem mulik el minden csak úgy... No igen, ha ma nem is, egy-két év múlva, amikor talán már miniszter is lesz.

— Bonza?

— Az, az galambom. Mulass jól s ne feledkezz meg rólam.

A termék zsongtak a mulatók zajától, a mely hullámszerűen járt végig a hatalmas kastélyon. Kiki a maga kedvére, a maga mulatságára csinált itt mindent, meg volt rá a módja és alkalma.

Míg az öreg Selestyei az ő Blankáját igyekezett felvilágosítani, Bonza és Éles a tömegbe vegyültek.

— Miért vagy oly szótalan? — kérdezte Éles kegyelmes barátját. Rosszul mulatsz?

— Az igazat megvalva, bánt valami.

— Ugyan!

— Ugy, ugy, s éppen téled jön ez.

— Nem értem.

— Ha akarnád értenéd.

— Nyiltan nem beszélhetsz?

— Miért ne? Ne vedd rossz néven, de ma egy kissé tapintatlannak talállok. Ugy viselkedel velem szemben, mintha csak egyenesen ki akarnál hívni magad ellen. Most már csak érted?

— A legkevésbé.

— Nos, hát mi nem vagyunk a sziámi ikrek, nem kell okvetetlen mindég együtt járnunk. Te nagyon jól tudod, hogy az egész vidék a Selestyei Blanka titkos véglegényének tart s te elköveted azt a tapintatlanságot, hogy ott lögsz mindig a nyekunkon. Sőt talán, ki tudja, még vetélytársamat is tisztelhetem benned.

— Bonza élesen, mezcón felkacagott, utolsó ötletére, mitől Élesnek az arcába szökött minden vére.

— S ha úgy lenne? — vetette fel dacosan a fejét.

Az államtitkár ur most már igazán el-kacagta magát.

— Kedves Auer ur ön megfeledezik a multakról.

Élesnek az atyját még Auernak hívták, erre történt a célzás, amiben benne volt Bonza Ákos felháborodásának minden kifejezése.

Éles Dezső nem sértődött meg úgy, mint Bonza gondolta, sőt olyan nyugalommal, mely megfagyasztotta ereiben a vért, vágott vissza,

— Igen, engem valamikor Auernak hívtak, de mióta Éles vagyok sohasem jutott eszembe másként leírni a nevemet.

Bonza elsápadt. Mielőtt Királyhalomra jött, elkövette azt a meggondolatlanágot, hogy az Éles nevével szerzett magának pénzt. Akkor azt hitte, hogy Éles, a ki eddig szó nélkül irogatta alá a váltóit, mosolyogni fog kegyelmes barátja ötletességén. Aalamit mormogott, de már Éles bent volt a nyüzsgő tömegben s sietett a tancosok felé.

Kiss Gereben.

1136/tk. 904

Póthirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy Stern Dávidnak Domán Jozsef neje Kis Teréz elleni végrehajtási ügyében a 913/tk. 904 sz. árverési hirdetménynyel a kömlői 354 sz. betétbe A I 1—17 rend sz. a. felvett ingatlanra elrendelt és 1904. június 9-ik napja d. e. órájára Kömlő község házához kitűzött árverés az egri egyházmegyei alapítványoknak 1800 K. tőke ennek 1891

február 4-től járó 6-os kamata 108 K. után 1900 február 4-től 108 K. után 1901 február 4-től, 108 K. után, 1902 február 4-től, 108 K. után, 1903 február 4-től és 108 K. után, 1904 február 4-től járó 6-os késedelmi kamata 32 K. 92 fl. végreh. 25 K. árverés kérés 10 K. 45 fl. megállapított jelenlegi költségek behajtása céljából nevezett egri egyházmegyei alapítványok érdekében is meg fog tartatni.

Hevesen a kir. jbiróság mint telekkvi hatóságnál 1094 évi április hó 22-én.

Nemcsik, kir. tábla bíró.

A Magyar Országos Központi Takarékpénztár

BUDAPESTEN, Deák Ferenc-utca 7. szám.

engedélyez a legkedvezőbb feltételek mellett törlesztéses jelzálogkölcsonöket földbirtokokra

a kimutatott földadó vagy a színhelyen fogatosított becslés alapján. Kölcsonkérvényekhez a telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokiv hitelesített alakban csatolandó.

A legkisebb engedélyezhető kölcsön 2000 korona.

Drága kölcsönök convertáltak oicsóbbakra.

Bárminemű kérdések a fenti címhez intézve, gyors elintézés nyerne.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 63.
Által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:
Locomobil és gőzcseplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cseplőgépek, lóhere-cseplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák,
sorvetőgépek, Planet jr. kapálók,
szecs kavágók, répavágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytetemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

A M. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE

BUDAPEST, V. kerület, váci-körút 32. szám

ajánlja a magyar királyi államvasutak gépgyárában készült új szerkezetű gőzcseplőkészleteket, ipari czélokra alkalmas *Compound* lokomobilokat.

MILLENIUM

fűkaszáló-, marokrakó- és kévekető arató-
gépeket, valamint egyéb *mezőgazdasági*
eszközöket.

